



SLAGRUTAN

NOVEMBER 1999

SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET

ÅRGÅNG 18

NR. 15



REDAKTIONEN

ANSVARIG UTGIVARE

Sven Lind
Maltvägen 9
663 41 Hammarö
Tel. 054-52 43 56

REDAKTÖR

Henrik Söderlund
Norrlandsgatan 30
752 29 Uppsala
Tel. 018-50 23 23
Fax. 018-15 14 51
E-mail:
henrik.soderlund
@swipnet.se



SVENSKA
SLAGRUTEFÖRBUN-
DET

EMAIL:

slagruta@hotmail.com

HEMSIDA:

<http://home.swipnet.se/>

I DETTA NUMMER:

ORDFÖRANDEN HAR ORDET	3
JORDSTRÅLNINGSPROJEKT VID CHALMERS	4
SKADLIG STRÅLNING	4
ANG. ARTIKELN "SKADLIG STRÅLNING"	5
SKADLIGA PELARE	5
SOLFÖRMÖRKELSEN DEN 11 AUG. -99	6
"MYSTISKT DELIRIUM" VANLIGT BLAND NEWAGARE?	6,10,15
HÖSTMÖTE I KARLSKOGA	7
EN BERÄTTELSE OM ELÖVERKÄNSLIGHET	8,9
SLAGRUTA - RÖR - FORNMINNEN - ELALLERGI	9
SVAR PÅ SVANTE LINDSTRÖMS ARTIKEL	10
SLAGRUTAN I FORNTID OCH NUTID	11,12,13
VAR GÅR GRÄNSEN FÖR TANKENS MAKT?	14,15
LITTERATUR OCH TIDNINGSARTIKLAR	16



EGONS FONDFÖRVALTARE

Rosa Bååth
Östra Hälltorp
640 25 Julita

Ylva Cronstedt
Ekhamra
1680 50 Ekshärad

Henrik Hammargren
Stenbergsvägen 2 C
752 41 Uppsala



STYRELSEN

ORDFÖRANDE

Sven Lind
Maltvägen 9
663 41 Hammarö
Tel. 054-52 43 56

SEKRETERARE

Siw Andersson
Tunnlandsvägen 58
178 37 Ekerö
Tel. 08-560 35 553

LEDAMOT

Olle Vesterberg
Jönköpingsvägen 108
331 34 Värnamo
Tel. 0370-462 69

VICE ORDFÖRANDE

Henrik Hammargren
Stenbergsvägen 2C
752 41 Uppsala
Tel. 018-53 14 47

LEDAMOT

Arne Groth
Ekhamra
680 50 Ekshärad
Tel. 0563-302 02

SUPPLEANT

Ann-Britt Fransson
Hjorttackegatan 6
211 33 Malmö
Tel. 040-78 259

SUPPLEANT

Rolf Heinemann
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019-24 07 96

LEDAMOT

Henrik Söderlund
Norrlandsgatan 30
752 29 Uppsala
Tel. 018-50 23 23

KASSÖR

Vakant

För anmälan och medlemsinbetaln: 140 kr/år. Medlem utan tidn: 100 kr/år.
Medlemsmatrikel: 25 kr. Svenska Slagruteförbundets postgironr. 47 28 95 - 2



ORDFÖRANDEN HAR ORDET

av Sven Lind

Hej alla vänner! Nu är den åtminstone i mina hemtrakter vidunderligt härliga, varma och soliga sommar snart slut, och hösten närmar sig. Det är fortfarande i mitten av september julivarmt, men mörkret kommer sakta krypande närmare och närmare för varje dag. Svalorna samlar sig till sin stora höstflykt och sonen i huset gläds åt att det snart är tid att kura ihop och mysa framför brasan i öppna spisen. Årstidernas förändringar är sköna.

Under den här sommaren har det inträffat en slagrutehändelse som är värd att notera. Vi har haft millenniets sista solförmörkelse. Här vid norra Vänern märkte gemene man inte särskilt mycket av denna mångomskrivna händelse. För det första var det mulet, så man inte kunde se solen, och för det andra var förmörkelsen endast partiell, bortåt 75 % vill jag minnas. Därför blev det inte särskilt mörkt. Det gick t.ex. inte att studera hur fåglarna betar sig när solen försvinner på det där viset. De bar sig inte åt på något särskilt sätt alls. Men jag passade på att mäta på Curry-linjer och annat av slagruteintresse.

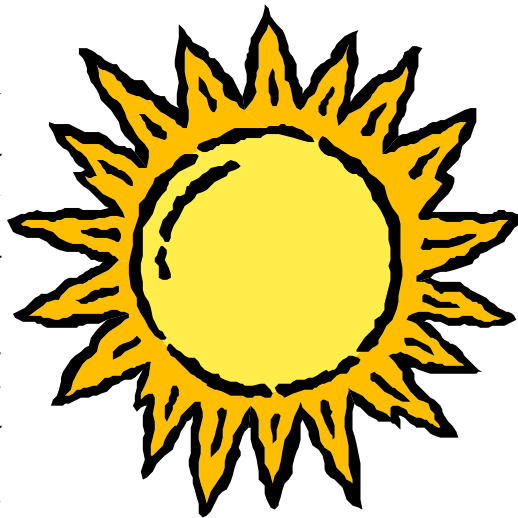
Vid en solförmörkelse ligger solen, månen och jorden på en exakt rät linje med varandra med månen emellan jorden och solen. Då råder den verkliga nymånen. Ungefär samma läge har himlakropparna vid alla vanliga nymånar. Vid en månförmörkelse ligger solen, jorden och månen också på en exakt rät linje med varandra, men nu med jorden emellan månen och solen. Då råder den verkliga fullmånen. Näs-

tan samma läge finns också vid alla vanliga fullmånar. Vid förra årets månförmörkelse (fullmånen) i början av september 1998, genomförde vi gemensamt vid ett slagrute-möte i Stockholm en uppmätning av Curry- och andra linjer. Vi fick inte riktigt samstämmiga mätresultat, men flertalet av deltagarna fann att linjerna breddades och i vissa lägen även sidosköts en aning. Vid årets solförmörkelse (nymånen) kunde jag mäta mig till att Curry-linjerna och andra linjer breddades och intensifierades. Samma fenomen som vid månförmörkelsen förra året alltså.

Nu läser man i litteraturen lite olika uppgifter om hur Curry-linjer betar sig vid full- och nymåne. Uppgifterna är inte samstämmiga. Ibland sägs det att linjerna smalnar av och ibland att de breddas. Det vore väldigt trevligt om vi kunde komma till en gemensam uppfattning i denna fråga. Därför uppmanar jag alla som gjorde mätningar vid detta tillfälle och vid andra full- och nymånar att skicka in sina mätresultat för publicering i Slagrutan, så att alla kan få del av detta.

Fenomenet är intressant och påminner starkt om det enkla experiment man kan göra själv hemma på köksbordet. Lägg två enkronor på bordet (eller sockerbitar eller egentligen vad som helst) med ett

par dm mellanrum. Mät med slagruta att det har utbildats en kraftlinje mellan enkronorna. Mät i förlängningen av sammanbindningslinjen och finn att det inte finns något mätbart där. Lägg nu ytterligare två, tre stycken enkronor i den ena högen och finn att det fortfarande finns en kraftlinje mellan den ensamma enkronan och den större högen, men att det nu också finns en kraftig fortsättning på denna linje långt utanför köksbordet åt den ensamma kronans håll. På andra sidan den stora högen finns endast en svag linje. Likheten mellan detta köksexperiment och solförmörkel-



sen är klar: Solen är den stora högen med enkronor, månen den ensamma kronan medan jorden befinner sig i sammanbindningslinjens fortsättning utanför köksbordet.

Man kan också lägga märke till att kraftlinjen utanför mynten har samma röda "färg" som Curry.

Frågan infinner sig nu: Är energin i kraftlinjen från mynten av samma karaktär som den i en Currylinje? Och vad är det för märkvärdigt fenomen som genererar dessa kraftlinjer?

Hälsningar Sven



JORDSTRÅLNINGSPROJEKT VID CHALMERS

av Hans Sjöberg

Under våren 1998 genomförde Klas Bryngelsson och jag ett projekt om tio poäng vid Göteborgs universitet/Chalmers TH.

Projektet behandlade det fenomen som brukar betecknas jordstrålning. Målsättningen för oss var att försöka påvisa jordstrålningens existens och koppla denna till kända och erkända fysikaliska begrepp. Vi visste båda när vi startade att detta var alltför ambitiöst för att kunna genomföras inom ramarna för ett så kort projekt, men planerade arbetet så att det skulle kunna utgöra första delen av något större.

Arbetet kan delas upp i tre delar; I den första delen genomfördes mätningar med ett instrument som arbetar med VLF-metoden. Med hjälp av detta kartlades flera områden med avseende på (resistiva) avvikelser i berggrunden. En första jämförelse med slagruta gjordes också, men syftet var i första hand att då resurserna var tillgängliga genomföra kartläggningen för senare bruk. Vi fann inga klart påvisbara samband.

I den andra delen av arbetet försökte vi utröna om människor i allmänhet påverkas av jordstrålning. Undersökningen genomfördes som en statistisk jämförelse av sexton personers reaktionstid på två punkter; en med förmodat hög jordstrålning och en utan. Resultatet blev positivt.

Som sista del försökte vi finna skillnader mellan de två punkterna med hjälp av andra instrument. Till exempel skillnader i jordmagnetfältet, elektriska fält osv. Vi fann inga andra skillnader än de slagruta/pekare indikerade och de skillnader i reaktionstider försökspersonerna uppvisade.

Till en inledning av det här slaget hör också tack till de som hjälpt till vid projektets genomförande. Tyvärr får man numera inte lägga ut namn hur som helst på nätet, så tacket får framföras till hela gänget på

en gång. Hjälpen har bestått av handledning vid fysikaliska, mättekniska, matematiska/statistiska problem. Speciellt viktig har hjälpen varit vid arbetet med försöksplanering, statistisk modell och statistiska beräkningar.

<http://home9.swipnet.se/~w-90221/undersidor/slagruta/slagruta.html>



”Människan själv, i den mån hon begagnar sig av sitt sunda förnuft, är den största och mest noggranna fysikaliska apparat som finns, och det är just den nyare fysikens stora olycka att man liksom avskilt experimenten från människan och vill inskränka dessa och som bevis endast godtaga vad man förmedelst tillverkade instrument kan lära känna om naturen och om vad den kan frambringa”.

Goethe



ANG. ARTIKELN "SKADLIG STRÅLNING"

av Svante Lindström

En kommentar till Tore Roséns artikel i Slagrutan nr 14 om skadlig strålning.

Jag delar Tores åsikt om vikten av att lära sig störa av skadlig strålning. Att kunna hjälpa andra människor bör vara en slagrutepersons viktigaste uppgift. Vad menar Tore när han skriver: "Men varför gör inte Slagruteförbundet något?" Slagruteförbundet består ju av medlemmarna och de arbetar och sprider kunskapen på olika sätt. Själv fick jag en del av min avstörningskunskap av Tore. På Siljansmötet -96 och på Visingsömötet -97.

Under mina nybörjarkurser i slagruta lär jag själv ut avstörning.

Vid -98 års höstmöte på Orust var Erik Nygård anlita. Han redogjorde för sitt sätt att avstöra. På årsmötet i Ljungskile i år var en av kurserna "Avstörning". Troligen sprids kunskapen på liknande sätt över hela landet. Men fler artiklar från medlemmarna om deras sätt att avstöra vore värdefullt tycker jag.

Att nå ut till myndigheter är inte lätt. Där vore det värdefullt med en gemensam skrift så att inte alla aktivt arbetande slagrutepersoner behöver bli författare. Vi är många som inte har datorer. Tore, skriv

ned dina kunskaper och skicka dem till Slagrutan. Tack!

Till sist några frågor:

Vid avstörning tvingar vi de naturliga jordenergiströmmarna att ändra riktning. Vart tar energin vägen? Minskar det på ett ställe så ökar det på andra platser. Vilka? Hur kontrollerar vi detta? I värsta fall kanske jordklotet påverkas negativt. Kanske är det bara mental avstörning som vi bör använda oss av. Ett litet råd: Stör inte av mer än nödvändigt. Avstörare: Hur tacklar ni de aggressiva medvetna energierna som ibland finns i bostäder?

SKADLIGA PELARE

av Svante Lindström

I Slagrutan nr 12 skrev jag om hur jag tar bort skadliga pelare. Då skrev jag också: "om de pluppar upp på nytt vet jag ej". Nu kan jag meddela att de kan dyka upp några meter från den borttagna pelarens plats om ni nöjer er med åtgärderna som jag då beskrev.

På årsmötet i Ljungskile fick jag/vi kompletterande kunskap. När jag där hade markerat en skadlig pelare med sina fyra spröt så upplyste en deltagande norrman oss om att pelare hade en höjd på ca. 180 cm och att det från övre delen strömmade ut energi i en stråle. En bit ut övergick strålen i en rö-

terande rörelse innan den vek av rakt mot golvet som en smal pelare. Avståndet till "moderpelaren" var då ca. 3 meter. När jag tagit bort moderpelaren fanns den smala pelaren kvar.



bör ni göra följande: Marker först pelarens diameter och dess fyra spröt. Tag sedan reda på

det femte sprötet som strålar ut från pelarens övre del. Markera om möjligt var den jordas. Innan Ni tar bort den stora pelaren måste Ni avlägsna det femte sprötet. Om den strålar ner i en byggnad eller på ett ställe som ni inte kommer åt räcker det för Er att "tänka" på platsen och pelaren. Ta tag i pelaren vid golvet med slagrutehjälpmedel eller med handen/mental. För handen uppåt och mot den stora pelaren. Tryck in energin i moderpelaren. Tag sedan bort moderpelaren. Förhoppningsvis har Ni nu fått bort all skadlig energi.

Om den smala pelare blir kvar kanske den kommer att dra till sig energi av samma slag och växa sig stark. För att undvika detta

Lycka till!



SOLFÖRMÖRKELSEN DEN 11 AUG. -99

av Thord Neumüller

Rapport över test av de okända jordstrålningsfenomenen Curry- och Hartmanlinjers förekomst under solförmörkelsen den 11 augusti 1999.

Anledning till testen var att under tiden förmörkelsen varade (kl. 11.31 - 13.55) inföll fasförändring på månen till nymåne kl. 13.08. Vid tidigare tester av situationen vid månens fasskiften har jag funnit att Curry- och Hartmannlinjerna är bortta ca. 15 minuter runt den tidsangivelse som finns om händelsen i "vanliga almanackan" utgiven under medverkan av Stockholms Observatorium. Mitt intresse var nu om förmörkelsen hade någon inverkan på vad jag redan kände till.

Testplats blev mitt kök där bägge rutsystemen finns enligt egna och många andras prov. Jag använder vinkelpekare i min forskning. Från 11.45 till 12.45 var jag oavbrutet på plats i köket. Iakttagan-

de av solförmörkelsen fick vara för min del då jag såg den som var i början på 50-talet. Det jag nu sysslade med var betydligt mer intressantare.

Tabellen nedan visar gjorda iakttagelser där för Curry och Hartmann "1" är tecken för utslag med pekare och 0 inget utslag.

När jag satt och höll i pekarna 13.54 över en på golvet markerad Currylinje kände jag hur pekarna vred sig till utslag. Detsamma har jag flera gånger tidigare upplevt då jag följt utvecklingen vid månens fasskiftningar som sker två ggr. i månaden.

Vad gav testet för besked?

Av tabellen framgår att Curry- och Hartmannlinjerna var borta i cirka 1 timma och 25 minuter. Jämfört med månens 15 minuter vid fasskifte har tydligen något hänt under förmörkelsen som har inverkat på linjernas natur.

Om dessa mina iakttagelser kan vara till någon nytta för lösande av linjernas natur står de till vars och ens förfogande.

Tabell.

Klockan	Curry	Hartmann
09.45	1	1
10.20	1	1
11.00	1	1
11.30	1	1
11.45	1	1
12.00	1	1
12.15	1	1
12.30	1	1
12.35	0	0
12.45	0	0
13.00	0	0
13.15	0	0
13.30	0	0
13.45	0	0
13.50	0	0
13.54	1	1
14.00	1	1
14.15	1	1
14.30	1	1
14.45	1	1

"MYSTISKT DELIRIUM" VANLIGT BLAND NEWAGARE?

av Christina Klint (<http://www.alphaomega.se>)

av Henrik Söderlund

Alla som provat att gå med slagruta vet att det är lätt att få utslag, men hur vet man vad det är man får utslag för, är det en el-ledning eller en vattenledning eller något helt annat.

För att verkligen kunna skilja på olika energier krävs det ofta både träning och skicklighet. Det här gäller förmodligen även för våra kontakter med den osynliga världen. Det är lätt att få kontakt,

men vad får vi kontakt med? I ett materialistiskt samhälle hungrar människor efter andlig näring och New Age dukar upp ett färgspråkande smörgåsbord med allehanda rätter. Vi äter så det står härliga till. Vi smakar lite här och lite där, lite reiki, lite tarot, lite meditation, lite kanalisering. Många av oss längtar så mycket efter att få hänge oss till något eller någon, som kan ge svar på alla våra frågor och fylla våra hjärtan med kärlek, att vi öppnar oss okritiskt för alla som ta-

lar vackert om kärlek och en nymgillene tidsålder. De flesta som talar om dessa ämnen är oftast icke-fysiska väsen som kommunicerar genom människor av kött och blod. Men hur är det egentligen med dessa väsens avsikter, är de alltid lika goda som deras vackra ord förespeglar? Det är kanske lätt att tro att de krafter som verkar i den osynliga

Forts sidan 10



HÖSTMÖTET I KARLSKOGA

av Ing-Marie Forslind

Mitt första möte med Svenska Slagruteförbundet gav mig en otroligt fin upplevelse. Jag kände att jag fick träffa medmänniskor som hade otroligt fina förmågor att dela med sig av till varandra. Förutom ödmjukhet, värme och respekt delade medlemmarna med sig av sina kunskaper inom de områden som de har sina intressen, det som jag vill kalla "människans kosmiska känslor".

Hela helgen hade ett mycket bra program med kunskapsrika föredragshållare. De bjöd både på sig själva och sina kunskaper på ett både intressant och underhållande sätt vilket gjorde att tiden gick alldeles för fort.

Vi började helgen med att inkvartera oss på vandrarhemmet "Granen och stugan" i Karlskoga, som har en underbar omgivning och flera platser att leta efter "linjer". Tyvärr så kunde vi inte styra vädrets makter till sol utan det blev regn, men alla var ändå på soligt humör.

Björn Vidinghoff hälsade oss varmt välkomna och därefter inledde Sven Lind helgen med att ge sin syn på varför slagruta, pekare och pendel fungerar. De kosmiska krafterna; gravitationskraften, elektro-magnetism och kärnkraft är accepterade av vetenskapen, men däremot livskraften (den yttersta byggstenen) är ej accepterad av vetenskapen. Sven Lind nämnde att kvantfysiken möjligen kan förstå slagrutan. Dessa

kosmiska krafter (energier) står i samspel med människans energier och det är anledningen till att slagrutan fungerar.

Därefter blev det inlägg och diskussioner som var mycket intressanta. Efter en mycket intressant dag avslutades den med kvällsmörgås och småprat.

Lördagen inleddes med att Edgar Karlsson berättade om sexkantfönster och dess terapeutiska verkan. Han visade vari ett sexkantfönster består av och hur man kan finna dessa i naturen. Han lät oss också förstå dess terapeutiska verkan och hur man kommer fram till dessa platser i sexkantfönstret. Mycket intressant föredrag och även nu blev det inlägg av medlemmarna med intressanta synpunkter.

Edgar Karlsson skulle också ge oss praktiska övningar i vandrarhemmets omgivning, men som jag skrev tidigare kunde vi inte råda över det regniga vädret, varvid övningarna ej kunde genomföras, vilket jag tyckte var mycket synd, dels för att Edgar hade lagt ner mycket arbete på att förbereda detta, dels att vi medlemmar inte kunde få öva.

Därefter pratade Sven Lind om spåret, som är ett paranormalt fenomen, det mätbara spåret av en tanke. Även detta föredrag med praktiska exempel var mycket intressant. Efter lunch kom Cindy Stoa till oss, för att berätta om slagrutefenomenet och människo-

kroppen och hur man kan diagnostisera obalanser i vår kropp. På ett mycket intressant och fångslande sätt beskrev hon hur man kan använda sig av den optimala slagrutan, händerna (slagruta utan stöd-hjul?). Hon gav oss också en mycket bra information om biokemiska och homeopatiska växtmediciner, deras verkan och användningsområde. Kvällen avslutades med att Arne Groth berättade om slagrutekurserna på Lanzarote och Malta. Därefter blev det en myskväll med ostbricka och mycket intressanta diskussioner. Söndag och vår sista dag på detta fantastiska höstmöte samlades vi för att åka till en d-marring i Degerfors och titta på dess geometri, energier och kraftlinjer. Arne Groth visade oss dess linjer och krafter på ett mycket fångslande sätt. Vi gick alla med slagruta, pekare eller pendel och jämförde med varandra vad vi kände och såg. Många diskussioner och utlägg och med stor respekt för varandras kunskaper gjorde att det blev en härlig upplevelse för mig. För mig som ny medlem i Svenska Slagruteförbundet var detta en mycket underbar helg med mycket bra program, kunskapsrika föredragshållare, god mat, fint vandrarhem, mycket kunniga och trevliga medlemmar. Det känns helt fantastiskt för mig att det finns så mycket kunskap och förmågor.

Tack till alla för en härlig helg

Nybliven medlem





EN BERÄTTELSE OM ELÖVERKÄNSLIGHET

Av Kerstin A

Den 8 oktober 1997 var jag och min man Bengt på Olaus Petriskolan och lyste på ett föredrag om "Jord och Elströmmar" av Thore Rosén, som berättade av egen erfarenhet hur jordstrålning och strålning från elektriska komponenter, brandvarnare och mobiltelefoner påverkar oss människor.

Orsaken till att jag gick dit var den Fibromyalgi som jag ansågs lida av. Jag var övertygad om att olika platser att ligga på, kunde påverka hur ont jag hade. Exempelvis när vi var ute med vår husvagn, så minskade värken betydligt. För ca 15 år sedan började jag att få stickningar i hela kroppen, som lite senare övergick till värk i hela kroppen. När jag sökte läkare kunde ingen förklara vad det var för fel på mig. Värktabletter var den enda hjälp jag fick. En annan läkare skickade mig till Mellringe sjukhus. Han menade på att det var psykiska besvär eller med andra ord, att jag var lite knäpp. En annan läkare sa till mig, banta ner dig ordentligt så blir Du säkert av med dina besvär. Ja, så fick jag värktabletter förstås. Hur många värktabletter jag har ätit har jag för länge sedan tappat räkningen på. En läkare gav diagnosen "Fibromyalgi" 1994 skulle en forskning startas i sjukdomen fibromyalgi. Men jag fick inte vara med. Jag hade 10 dagar kvar till min pension, så jag var för gammal. Jag kände mig som utslängd på en sopstopp. Jag har arbetat som demonstratris, men tvingades att sluta. Jag orkade till slut inte bära ut mina artiklar ur bilen. När jag kom hem på kvällarna var jag så slut att jag

gick direkt och lade mig. Hemma fick Bengt redan på ett tidigt stadium börja att sköta städning, bäddning, tvätt och disk. Jag som alltid tyckt om att sköta trädgården, fick endast titta på. Livet var ett inferno. Hösten 97 kom Bengt och sa att vi skulle gå på ett föredrag om Jord och elstrålning. Jag ville absolut inte gå. Jag hade ont som vanligt, men Bengt gav sig inte. Vi åkte dit och där träffade vi Thore. Han skulle starta en alternativ forskning i Fibromyalgi, muskelsmärk och kronisk trötthet. Jag frågade om jag, trots min ålder fick vara med i forskningen. Naturligtvis får Du vara med. Det blev inte så, utan Thore kom hem till oss den 10 oktober 97. Den dagen glömmer jag aldrig. Hela mitt liv förändrades. Värken började att avta. För varje dag blev jag bara bättre och bättre. Jag kände att jag började få livet tillbaka. Mitt gamla glada jag började återkomma. I januari 98 bakade jag för första gången på mycket länge. Jag började gnola och sjunga igen. När våren kom släpade jag ris från fruktträden som Bengt ansat, jag satte potatis och sådde all trädgårdslanden, såsom jag alltid gjort förut.

Jag har bett Thore att berätta och förklara hur han upplevde min situation och vad han gjorde för att jag skulle bli av med mina problem.

Thore berättar:

Efter mitt föredrag kom Kerstin och Bengt fram till mig och Kerstin ville vara med i min kommande alternativa forskning. Men istället övertalade Kerstin mig att komma hem till dem och försöka hjälpa henne att bli av med hennes fruk-

tansvärda värk. 10 oktober 97 åkte jag hem till Kerstin och Bengt. Eftersom att jag arbetar med jord och elstrålning, så ville Kerstin veta var dessa störzoner fanns. Vi gick genom köket "Här, förklarade Kerstin" här har jag som mest ont. Jag stannade och frågade. Här i köket. Ja här är det svårast att vara. Jag tänkte, den som lider av Fibromyalgi har lika ont var hon än befinner sig. Det kan inte stämma. Jag tror att Du lider Du av elöverkänslighet och inte av fibromyalgi, sa jag. Jag arbetar med Biosbrickan, som rätt placerad i huset eller bostaden, tar bort den skadliga strålningen. Biosbrickan tillverkas av naturläkaren Bertil Nygård i Västerås. Han beskriver den på följande sätt.

Biosbrickor, som genom sitt verkamma innehåll påverkar människans biofält och ökar kroppens immunförsvaret samt motstår störfält med dess skadliga strålning. Rätt placerad i den drabbades bostad, neutraliserar den all skadlig strålning av typ jordstrålning Den neutraliserar även all skadlig strålning från alla elektriska komponenter, inklusive TV och datorer. Med Biosbrickan går det även utmärkt att neutralisera strålningen från brandvarnare och mobiltelefoner.

Jag minns som i går, vi satte oss i köket för att dricka kaffe. Efter en stund skulle Kerstin resa på sig för att hämta kaffepannan. Hon blev stående tyst en stund och så sa hon. Men Bengt, jag behövde inte använda händerna till hjälp när jag reste mig.



Berättelsen om... forts.

Kerstin svarade omgående när strålningen från det elektriska systemet hade upphört. Jag kände en oerhörd glädje. I januari ringde Bengt till mig och sa, Jag måste tala om att när jag kom hem i går stod Kerstin och bakade och hon har

inte bakat på 15 år. Hon sjung och trallade också. Jag hade glömt bort att Kerstin hade sångröst. Jag minns orden som i går, jag grät av glädje.

Slut på Thores berättelse.

I dag har vi bytt bostad och där återkom problemen igen, varför vi bad Thore komma och störa av även vår nya bostad. I dag lever jag i stort sett utan några problem.

Kerstin

SLAGRUTA - RÖR - FORNMINNEN - ELALLERGI

<http://w1.522.telia.com/~u52202955/huvudram.html>

För ca femton år sedan hade tidningen NY TEKNIK en artikel om ett elverk som framgångsrikt lokaliserade ledningar med hjälp av enkla slagrutor av koppartråd. Efter diverse misslyckade försök fick jag hjälp av en vän från vårt eget elverk i Uddevalla. Härefter gick det fint att finna alla nedgrävda och utsträckt föremål som är nedgrävda. Detta oavsett vad för emålet var tillverkade av. Jag gjorde flera försök att finna förklaringar bland vetenskapsmän och bl.a. just tidningen NY TEKNIK. Överallt möttes jag av kallsinnighet, förakt eller med milt översende.

Rätt snart fann jag ett egendomligt ruttmönster i trädgården som först var en misslyckad dränering. Efter diverse litteraturstudier förstod jag att jag funnit Curry-linjerna. Dan Mattssons bok och makarna Hamiltons böcker vidgade vyerna och eftersom jag har biologisk utbildning så blev naturen fylld av nya upplevelser. Men mest fascinerade fornminnena och deras både regelbundna och egenartade mönster. Skålgropar och labyrinter har ägnats speciellt intresse. Labyrinterna fick ett grepp om mig genom att min vän Donald tipsade om John Kraft som är Sveriges störste expert

just på labyrinter. Intresset för labyrinter växer lavinartat runt om i världen vilket ett svep ut på INTERNET omedelbart ger besked om.

Genom godartad ryktesspridning om mitt slagruteri fick jag kontakter med elskadade personer. Min första kontakt var den rikskända Renate Armhagen. Mitt möte med Renate var både chockerande och givande. Renate har enorma kunskaper om elkänslighet, tungmetallallergi och är också extremt känslig för lösningsmedel och lång rad av ämnen. Till en början trodde jag inte att en sådan extrem känslighet var möjlig. Men efter mängder av försök och mätningar av diverse slag så fick jag veta bättre, mycket bättre. Renate har ett rikt kontaktnät över hela världen och genom otaliga samtal så växte mina insikter i denna nya värld av människor som inte tål elektriska och magnetiska fält. Det var en rätt besvärlig kunskap att ta till sej. Jag gick diverse kurser och fick förmå-

nen att lyssna till landets experter inom området. Samtidigt utvidgades mitt eget kontaktnät med människor som hade problem med elektricitets osynliga värld. Mina kemiska kunskaper kom väl tillpass då det gällde att ana sej till samband med amalgam och elöverkänslighet. Av Renate lånar jag en avancerad tysk mätutrustning för el- och magnetfält. Efter otaliga mätningar och samtal med elöverkänsliga personer har jag fullständigt övertygats om att denna omdiskuterade känslighet finns. De provokationstester som vetenskapsmän gjort i speciella laboratorier måste kompletteras

eller ersättas av mätningar i den aktuella personens hemmiljö och arbetsmiljö. Långa och initierade samtal med elöverkänsliga människor har inte bara givit sann vänskap utan också ett kunnande som

jag inte kan se en möjlighet att få på annat sätt. Denna kunskap är däremot mycket svår att bibringa människor som inte själva är drabbade av amalgam eller el.





SVAR PÅ SVANTE LINDSTRÖMS ARTIKEL

av Thore Rosén

När jag blev medlem i Svenska Slagruteförbundet trodde jag att det var det mest väsentligaste Slagr utförbundet sysslade med.

I min motion till årsmötet 98 skrev jag "Eftersträva att hjälpa människor som har problem av jordstrålningens skadliga inverkan" Den motionen avslogs utan motivering i årsmötesprotokollet. Slagruteförbundet har en styrelse och den bör se till att beslut fattas och inte överlåta till enskilda medlemmar att efter bästa förmåga lösa Slagruteförbundets skyldighet. Du skriver:

"Tore, skriv ned dina kunskaper och skicka dem till Slagrutan". Tack! Jag är glad om jag kunnat bidra med något så viktigt. Men tala om vad jag i så fall har lärt dig och se till Slagruteförbundet får veta det. Jag kanske har mer av värde att förmedla (vilket en grupp av kunniga medlemmar skulle kunna sammanställa). Se mitt förslag i föregående Slagruta. Du skriver vidare. På Siljansmötet -96 och på Visingsömötet -97. Under mina

nybörjarkurser i slagruta lär jag själv ut avstörning. Vid -98 års höstmöte på Orust var Erik Nygård anlita. Han redogjorde för sitt sätt att avstöra. Även detta bör samlas så att medlemmarna har en chans att lära. Jag har skrivit en del artiklar och har en hemsida med mycket läsvärt. Jag har hållit föredrag på årsmöten. Jag har redovisat Thorlinjen, vilken nu är bekräftad av Arne Groth. Bara ett fåtal medlemmar har kontaktat mig. Det råder ingen tvekan om att Slagruteförbundet måste ligga bakom för att det skall anses ha något värde. Se bara på dina och alla andras kurser och föredrag, inte en enda talar om Thorlinjen, trots att den är så skadlig och skapar så många smärtsamma upplevelser för så många stackars människor. För mig är det ofattbart att inte Slagruteförbundet tar sitt ansvar. Men tyvärr, jag befarar att bara ett fåtal av förbundets styrelse och medlemmar tror på att strålningen verkligen är så farlig och skapar så många smärtsamma "sjukdomar" som c:a 50 - 60 % av mänskligheten

mer eller mindre lider av. Nej, Störzonerna ändras enligt mitt förmenande inte riktningen, Det är bara den skadliga strålningen som upphör. Avståndet är beroende på hur stark Biosbricka jag använder. Hela bostaden och en mindre del utanför huset blir avstörd. Mental avstörning beror så mycket på den som gör den. Även här kan fel göras om man inte behärskar ämnet. Hur länge håller mental avstörning? Stör vi av för mycket eller för lite? Stör vi av negativa störzoner eller skadliga? Hur förfar vi med negativa och ibland manliga och kvinnliga healingpunkter. Det är svårt att förmedla. Utöver detta, så kan ingen, mig veterligen, mentalt störa av alla elektriska komponenter, brandvarnare och mobiltelefoner, men det kan jag göra med Biosbrickan. Jag tror att en grupp kunniga skall sammanställa olika uppfattningar. Aggressiva energier finns i alla bostäder. Undantag kan finnas där samtliga skadliga energier har flyttats utanför huset. Återigen, Svenska Slagruteförbundet bör taga sitt ansvar.

mystiskt delirium... forts.

världen är ofarliga och inte kan skada oss här i den synliga världen, men kanske är det just de osynliga krafterna som kan ställa till det eftersom vi oftast inte har någon medveten kontroll över dem. Jag har sagt det förut och jag säger det igen: andlig utveckling handlar till stor del om att kunna styra sitt eget medvetandefokus, sin uppmärksamhet och sin energi. För att vi ska kunna träna denna för- många kommer andra att göra allt för

att vi ska ge av vår tid, vår energi, vår närvaro till dem, deras produkter eller deras affärsidéer. Det här gäller förmodligen både för affärsmän, politiker och andeväsen, de vill ha vår energi, vårt stöd, våra pengar. Men vad får vi igen, blir vi mer självständiga och starka, eller blir vi mer beroende och behövande? Måste vi vända oss till våra guider för att veta vad vi ska göra i livet eller räcker det att vi lyssnar på vår egen inre visdom och vår intuiti-

tion?

I boken Inkans återkomst säger Don Manuell följande om kontakten med den osynliga världen och de krafter man kan stöta på där: "För att uppnå den fjärde nivån måste man utveckla den vänstra och den högra sidan, tillsammans!"

Forts sidan 15.



Slagrutan i forntid och nutid.

Av Civilingenjör II. KORSEMAN.

Slagrutan är ett redskap, känt sedan urminnes tider. Vem som först kom på idén att bruka densamma och i vilken form den då användes känner man ej. Slagrutan kan ingalunda betraktas som en uppfinning utan snarare har den att tacka rena tillfälligheten, slumpen, för sin tillkomst. Det finnes ju andra exempel på att människan av ren tillfällighet kommit på en god idé, som omsatts till det praktiska livets nytta.

Det första fall vi erfar om framkallande av vatten ur marken är, som vi alla veta, huru Moses medelst slaget av sin stav åstadkom en framkvällande åder av drickbart vatten. Även om denna händelse av mången förlägges till sagans område är det likväl ingalunda otänkbart att, om ett fortgående sipprande av vatten uppmärksammas på en plats, klart kvällande vatten av större mängd kan erhållas där, om hindret undanröjes. Förmodligen hava våra förfäder haft blicken öppen för tillvaratagandet av sådana tillfällen, vartill naturen mången gång direkt inbjuder.

Emellertid var det först



*Compositat se humana temeritas,
et id, quod non est, non aperit*



denna tidsålder, överflyttades helt naturligt på slagrutan, vartill icke ringa mån den omständigheten bidrog att, liksom även i nuvarande tid är fallet, icke alla människor voro lika känsliga för densamma och istånd att benyttja den. De, som framställde ett påstående, som slagrutan praktiskt kunde bevisa, ansågos som trollekarlar varemot de, som misslyckades därmed, betraktades vara i gemenskap med den lede. Ett gammalt träsnitt, belysande en sådan uppfattning, visar bilden å föregående sida. Otvivelaktigt bedrevs, under hägn av denna mystik, åtskillig humbug på området och det torde vara ifrågasatt om icke en del kvarlevor i detta hänseende fortlevat ända in i våra dagar. Därvid får man kanske i vissa fall räkna med förekommande självöverskattning eller brist på större erfarenhet inom slagruteområdet, som ingalunda saknar sina stöttestenar och irrgångar, där lätt felaktiga slutsatser kunna dragas om den rätta vägen och det rätta sammanhanget. Ända fram mot slutet av 1600-talet var övertron ännu på sina ställen så stor att man satte sin tilltro till möjligheten att medelst slagrutan uppspåra brottslingar, någonting i stil med nutidens metod att använda polishundar. I tillämpningen ledde detta bedrägliga påhitt till slutligt avslöjande sannolikt till herrar brottslingars tillfredsställelse och lättnad.

Kännedomen om slagrutan fortlevde likväl fram genom århundradena tidvis undanskjuten, nästan glömd, stundom föremål för större uppmärksamhet, som ofta kännetecknades av skarpa strider för och emot. Först med detta århundrades början kan man lägga märke till ett mera målmedvetet aktgivande på dess egenskaper och användningssätt, därvid Tyskland gått i främsta ledet. Såväl framstående vetenskapsmän som andra för saken hängivna män i detta land ägna sig alltjämt åt slagrutans utforskande. Talrika föreningar hava bildats därstädes för spridande av kännedom om densamma och för samlande av medlemmarnas erfarenheter på det gemensamma verksamhetsområdet. I rätt stor utsträckning har man anlitat s. k. slagrutemän i statlig och kommunal tjänst i Tyskland, där de kommit till sin rätt icke minst i de forna kolonierna och under världskriget, då avdelningar av slagrutemän med särskild uniform upprättades för upptagande av brunnar på krigsskådeplatserna.

När kunskapen om slagrutan först kom till vårt land känner man ej med visshet, men befintligheten av äldre ännu värdefulla brunnar, därtill belägna på ett synnerligen förträffligt sätt i förhållande till omgivningen, tyder på att man haft både tidig kännedom om densamma och förstått att välja lämpliga vattenrika punkter. De åderundersökningar jag utfört beträffande de gamla torgbrunnarna och de båda slottsbrunnarna i Stockholm giva, synes det mig, bevis härför.



T. v. tall, som splittrats och knäckts av blixten. Den övre ändan fattade eld vid Åskslaget.

T. h. ek, som träffats av blixten. Man hör ibland den åsikten uttalas att eken är mera utsatt än andra träd. Om så verkligen är fallet och åskviggen följt stammen, torde orsaken vara att söka däri att genomskärningsytan på en eks stam kan täcka en markyta som är ända till 12—15 gånger större än motsvarande yta på t. ex. en tall.

Att dessa brunnar upptagits utan kännedom om slagrutans möjligheter förefaller mig otänkbart.

Slagrutemännen inom vårt land äro ännu att söka huvudsakligen inom allmogekretsar. I övrigt kan man som allmänt omdöme säga, att vårt folk ställt sig tämligen likgiltigt gentemot slagrutan utom i de fall, då man intagit en rent avvisande hållning. På senare år har dock en förändring härutinnan i riktning mot större förståelse kunnat förmärkas.

Slagrutans ursprungliga, ännu i dag använda form, torde vara allmänt bekant. Då det ofta är förenat med besvär och tidspillan att uppleta en passande, naturligt vuxen klyka, har jag funnit det synnerligen förmånligt att medelst ett snöre sammanbinda tjockändarna på ett par lämpliga grenskott. En på sådant sätt åstadkommen slagruta är fullt lika verksam som en naturligt vuxen klyka. På senare år har man börjat övergå till användning av slagrutor av metall, metallrutor, som tack vare deras beständighet äro mycket uppskattade av yrkesslagrutemännen. Formerna på dessa metallrutor växla efter vars och ens smak i tro att därmed uppnå utomordentlig verkan.



VAR GÅR GRÄNSEN FÖR TANKENS MAKT?

av Åsa Freij

Åke Lindgren hävdar att tankens makt är nära nog obegränsad. Det gäller bara att bli medveten om detta - och det kan man bli med hjälp av en medveten person. Sådan hjälp kan kallas initiering. Och det är just initiering som Åke Lindgren säger att han bjuder på, när han i Medborgarhuset i Stockholm gör ett av sina ytterst sällsynta offentliga framträdanden.

Ämnet framstår som mystiskt metafysiskt, när Åke Lindgren pratar om det. Men Åke själv är en naturlig och enkel person med glimten i ögat. Han framhåller att det är bra att han har en bakgrund som ingenjör i maskinteknik. - Det är bra att vara rotad i det jordiska, så att man inte förlorar sig i det andliga, när man sysslar med sådant som jag. Det gör det kanske litet lättare för honom också att bli tagen på allvar. Vad Åke sysslat med i tjugo år och gjort sig känd för är hur elektromagnetiska fält, material i omgivningen och jordstrålning - bland annat så kallade krysspunkter i olika slags rutnät och vattenådror - påverkar oss människor och annat levande. Det skall sägas att i vissa andra länder - inte minst i Tyskland - har det forskats och skrivits mycket om jordstrålning. Förr reste Åke omkring och gjorde "avstörningar" i bostäder. Jag hade själv ett besök av honom och minns att han gick omkring med sin slagruta och andra instrument i stugan, där jag bodde, och mätte upp osynliga linjer och knutpunkter, som kunde påverka välbefinnandet negativt. Och så flyttade han sängen en bit från väggen, ställde skrivbordet li-

tet på sned och rådde mig att flytta barnens sov- och lekplats. Och han drog metalltrådar från element och lampor och spikade fast metallklämmor på golvlister. Detta kallades avstörning - och efter det skulle man må bättre. Idag gör jag inte avstörningar på det sättet, säger Åke. Nu arbetar han på distans, alltså med ett slags mental kartläggning och avstörning. - Och det senaste halvåret har jag arbetat på ett kosmiskt plan! tillägger han överraskande som om det vore en naturlig sak. Med detta avser Åke Lindgren att det förekommit mycket negativ inverkan från rymden, som har påverkat mänskligheten i stort sett negativt och som han har åtgärdat (stört av). Idag har Åke intentionen att utveckla sitt arbetssätt så att de drabbade ska kunna bemästra problemen själva. Under föredraget ber han åhörarna att, åtminstone för tillfället, kasta alla förutfattade meningar och all eventuell skepsis över bord. Han förklarar att det han säger inte grundar sig på vetenskaplig forskning, för då skulle han inte ha haft något viktigt att säga idag. I stället rör det sig, som han säger, om "min erfarenhet och min egen forskning i begränsad betydelse". Åke ger en kort sammanfattning av sin uppfattning om vad världen är. - Bakom skapelsen fanns en tanke, en avsikt, och därur föddes ordet, logos, som det så högtidligt heter, säger han.

Ur ett slags enhetlig visdom kom vi människor i utvecklingen till ett stadium där vi kunde välja - och vi valde att vända oss bort från källan - vilket blev en draksådd.

- Men det handlar inte om någon arvssynd, utan i stället syns i varje nyfött barns ögon en glimt av det oförfalskade mänskliga väsendet, av en ren men outgrundlig källa. Varje födelse innebär en ny chans till varaktig kontakt med källan. Tankens innersta väsen är en brygga till denna källa, som är kärlek förenad med Gud Faders makt. Den kraft som kan hämtas ur denna källa, kallar Åke kärlekskraft. Möjligheten att få tillgång till denna kärlekskraft vill Åke fästa vår uppmärksamhet på - särskilt nu i en tid som sägs präglas av en frekvenshöjning och en ökande medvetenhet. Och i detta perspektiv vill han se förekomsten av jordstrålning, vilken är en negativ påverkan, som hör samman med vår distansering från urkällan, Fadern.

Publiken får också en kort orientering om vad Hartmannlinjer och currylinjer är. Åke säger att det finns två negativt verkande slag av biofält, ett från jorden och ett från vissa andra planeter. Han nämner de osynliga strålningslinjer som korsar varandra så att de bildar ett nät av täta maskor över hela jorden, där korsningspunkterna har den starkaste strålningen och är farligast. Jordstrålningen hänger samman med bland annat vattenådror och sprickbildningar i marken, i synnerhet i jordens eteriska "kroppsled". Åke har för länge sedan slutat använda den gamla trogna slagrutan - på det gamla vanliga sättet - mest för att han upptäckt att det är oerhört lätt att förvill sig och skapa energifält med tanken och sedan få utslag för dessa.



Var går gränsen... forts.

Den upptäckten ledde också till att Åke uppmärksammade tankens och den mentala inställningens oerhörda makt. Och det är denna tankens makt som han vill lära andra att använda. Efter en rening av Egot kan vi få tillgång till Faderns kärlekskraft. Vägen dit förutsätter ett utvecklat "Kristussjäl". Åke ger en antydning om att människan i en framtid kan tänkas utveckla denna process så att förutskattningar skapas för att via tanken manifesteras fysisk materia - att bygga via tanken.

Han berättar hur han numer "tänker bort" eller motverkar störningar, där han förut skulle ha gjort avstörningar på fysisk väg. Ett problem har varit att det ständigt uppstår nya sprickor i berggrunden, vilka påverkar känsliga personer negativt. En tidigare strålningsfri eller avstörd plats kan då plötsligt drabbas av stark jordstrålning. Åke berättade att han dock bemästrade detta problem genom att göra avstörning av kommande bergsprickor i framtiden - utanför vår tidsdimension! Åke säger att genom en speciell användning av tanken kan

han få tillgång till extraordinära kunskaper. En del av dessa vill han delge människor som är beredda att ta emot det. Han presenterade mentala verktyg som han utarbetat för att åhörarna av hans föredrag i fortsättningen själva skulle kunna störa av sina uppehållsplatser. Detta innebär en genväg till kärlekskraften. Dessa verktyg är speciella "sentenser", där tanken, känslan och viljan öppnar vägen för kärlekskraften. Dessa sentenser kan liknas vid affirmationer - ett målinriktat medvetet tankeinnehåll. Sentensernas innehåll vill inte Åke att vi skriver ut. Dem vill han delge människor personligen. Det hänger samman med att den mäktiga tanken också måste vara en god tanke. Det är när den egna tanken sammanfaller med den universella tanken, den högsta vibrationen, "Gud Fader", som den rätta skapande kraften kommer. Bland åhörarna i Medborgarhuset fanns flera som uttryckte stor entusiasm och tackade Åke för en annorlunda och spännande kväll. På en fråga till åhörarna om några var intresserade av en uppföljning av kvällens fö-

redrag, tycktes hela auditoriet, ett par hundra personer, räcka upp händerna. I övrigt framhöll Åke att jorden och människan påverkas efter provsprängningar av kärnladdningar. Trots att de franska provsprängningarna avslutats, har de fortfarande allvarliga följder. Åke förklarade att jordens eteriska skikt spricker upp med som följd negativa symptom hos känsliga personer. Detta resulterar i en ökning av sjukdomarna - även i Sverige. Vi påverkas också enligt Åke av mycket annat onaturligt, såsom kläder av kemiskt behandlat material. Under en timme efter föredraget fick åhörarna rita skisser av sina bostäder. Av dessa gjordes overheadbilder, som projicerades på väggen. Med hjälp av Åkes "sentenser" fick så åhörarna utföra distans-avstörningar av sina bostäder. Det var detta som var det väsentliga under föredragskvällen: att envar själv skulle kunna klara av att göra avstörningar i sin närmiljö. Åke berättar senare att flera av åhörarna har rapporterat positiva resultat.

<http://www.sokaren.se/INDEX102.HTML>

mystiskt delirium... forts.

forts från sid 15

Man måste skaffa sig urskillningsförmåga. När du först kom till mig var du helt vänstersidig. Att vara helt vänstersidig kan vara farligt eftersom det gör en sårbar för det stora problemet med mystiskt delirium.' 'Mystiskt vad?' frågade jag. 'Mystiskt delirium. Faran att identifiera sig med de arketyppiska energier man upptäcker. När egot börjar expandera för att innefatta den större andliga identiteten, går det

igenom en intensiv period av sammandragning och utvidgning. Först tror man att man är ingenting, och sedan tror man att man är allting. Det går bra så länge lärlungen känner och förstår processen och inte tar vare sig den ena eller den andra ytterligheten på allvar, eller handlar utifrån dem på något sätt. Olyckligtvis börjar många lärlingar vid den här tidpunkten tro att de har fått kontakt med en kraft som är större än deras eget individuella jag. Men den

här kraften filtreras hela tiden genom individens ego. Många initierade ledare kan plötsligt uppträda, men de bränner snabbt ut sig och slocknar som fallande stjärnor. De kan inte behålla sin energi. Det här är en mycket farlig fas när man lockas av de krafter som kallas siddhis i den österländska traditionen."

Något att tänka på.



LITTERATUR OCH TIDNINGSARTIKLAR

<http://www.algonet.se/~eneby/slagruta.htm>

Litteratur i bokhandeln eller att låna på biblioteket.

Författare: Dan Mattsson

Titel: **Jordstrålning, Hälsa och Forntida Vetande.**

ISBN: 91-970972-3-3, (Andra upplagan - Inbunden).

Boken kan beställas genom att sätta in 168 kronor på Parthenon pg. 1959-6, eller genom att faxa beställningen till 0155-21 37 94, men då tillkommer porto och postförskottsavgifter.

Författare: Tom Graves

Titel: **Pendeln**

ISBN 91-37-11058-6

Författare: Sven Lind

Titel: **Jordstrålning Den bortglömda naturresursen**

Kan beställas av författaren: Maltvägen 9

663 41 Hammarö

Tel. 054-52 43 56

PARTHENON har en bokkatalog med mycket slagrutelitteratur.

PARTHENON

Box 3053

611 03 Nyköping.

Parthenons Hemsida.

Boklista och möjlighet till postförskottsbeställning via Internet.

<http://www.ufo.se/NTB/index.html>

Författare: Thord Neumüller

Titel 1: **Jordstrålning, vår hälsa och vår kultur. 1991.**

ISBN: Okänt.

Titel 2: På resa med pekare. 1995.

ISBN: 91 7328 971 X

Förlag: Thord Neumüller, Vevelsta, 640 33 Bettna.

Intressanta tidningsartiklar:

Mortensen, Per, Dagens Nyheter, 1996-04-15.

Elastisk klyka visar väg till vattnet.

Jansson , Åsa, Dagens Nyheter, 1996-04-15.

Kurs om slagruta inget för högskola, Jacobsson, Anders, Nerikes

Allehanda, 1996-08-09, s. 22.

Cirkeln är slutet,

Wik-Thorsell, Anna-Lena, Svenska Dagbladet, 1995-05-29.

Och se! Slagrutan vrider sig.

Intressanta tidskriftsartiklar:

Forskning och framsteg 1996:2 s. 2. "Årets förvillare"-ånyo en akademisk forskare, Björn FjÆstad.

Forskning och framsteg 1996:4 s 56-57.

Slagrutor och jordstrålning?, Björn FjÆstad.

Hemmets Journal 1996:33 s. 10-11, 102.

Slagrutekonsten - en gammal kunskap, Viveka Lindgren.

Hälsa 1990:5 s. 66-67, 69-70, 80.

Han letar efter jordens hemliga krafter, Eva Olsson.

Ny Teknik 1996:15 s. 39.

Med slagruta mot en bättre värld, Kaianders Sempler.

Ny Teknik 1996:23 s. 26.

Elöverkänsliga slagrutemän, Anonym insändare.

Ny Teknik 1996:25 s. 27.

Den som blundar går lätt vilse, Sten Flodin.

Sökaren 1991:3 s. 2-4.

Att gå med slagruta, Dan Mattsson.

Sökaren 1996:4 s. 14-15.

Var går gränsen för tankens makt?, Åsa Freij.

UFO-aktuellt 1986:2.

Uppsa Kulle - mer än en kungshög, Dan Mattsson, Arne Groth.

Böcker:

Detektering av underjordiska vattendrag, Leif Engh.

Lunds Universitets Naturgeografiska Institution 1983.

Jordpuls, fädernas gåtfulla kraft, Ulla och John Hamilton.

Karlstedts Bokhandel AB, Skövde 1986.

Jordstrålning, hälsa och forntida vetande, Dan Mattsson.

AWJ-Länstryckeriet, Nyköping 1991.

Jordstrålning, vår hälsa och vår kultur, Thord Neumüller.

Författares bokmaskin, Stockholm 1990.

Kan hälsan påverkas av naturens fält?, Dick Sjöberg.

AWJ-Kunskapsföretaget, Nyköping 1995.

Stenring , fädernas glömda kunskap, Ulla och John Hamilton.

Karlstedts Bokhandel AB, Skövde 1988.